Dosar nr. 856/2/2017

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA a VIII-a de CONTENCIOS ADMINISTRATIV şi FISCAL
SENTINŢA CIVILĂ NR.: 4314
Şedinţa publică de la 13.11 2017
Completul compus din:
PREŞEDINTE: VIRGINIA FILIPESCU
GREFIER: PETRONELA COTICI

Pe rol se află soluţionarea acţiunii în contencios administrativ formulate de reclamantul ***CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII,*** în contradictoriu cu pârâtul ***BOAR DUMITRU LAURENŢIU,*** având ca obiect „constatarea calităţii de lucrător/colaborator al securităţii (OUG nr. 24/2008)".

Dezbaterile în fond au avut loc în şedinţa publică de la 27.10.2017, fiind consemnate în încheierea de şedinţă de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta sentinţă civilă când, Curtea având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunţarea la data de 13.11.2017, când a hotărât următoarele:

CURTEA,

Asupra cauzei de faţă, înregistrată la Curtea de Apel Bucureşti, Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal sub nr. 856/2/2017.

Examinând actele şi lucrările dosarului constată următoarele:

1. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Curţii de Apel Bucureşti sub nr. 856/2/2017 la data de 01.02.2017, reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII a chemat în judecată pe pârâtul BOAR DUMITRU LAURENŢIU solicitând să se aprecieze asupra calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe pârât.

Motivele acţiunii sunt următoarele:

În fapt, pârâtul este primar al localităţii Gurghiu, jud. Mureş. Conform prevederilor art. 3 lit. g), coroborate cu art. 5 alin. 1 teza II din Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii verifică din oficiu, sub aspectul constatării calităţii de lucrător sau colaborator al Securităţii, persoanele numite în demnităţile sau funcţiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h)1.

Aşa cum rezultă şi din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/945 din 10.05.2016 şi din înscrisurile ataşate acţiunii, pârâtul a fost recrutat în calitate de persoană de sprijin, sub numele conspirativ <COSTICĂ>, la data de 22.02.1988, pentru cunoaşterea stării de spirit din rândul angajaţilor inspectoratului silvic şi a sătenilor angajaţi ca gonaşi, deoarece "şeful statului avea o cabană de vânătoare" în zona Gurghiu-Lăpuşna. La aceeaşi dată a consfinţit colaborarea prin semnarea unui angajament olograf. Precizăm că dosarul de reţea al cărui titular este pârâtul, nu are document de închidere, cel mai recent document, o notă informativă, datând din 21.06.1989.

Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informaţii trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

1. Informaţiile furnizate Securităţii să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. în legătură cu această primă condiţie, observăm că, potrivit cadrului legal, pentru reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textele de lege, să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist şi să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Deci, reţinerea calităţii de colaborator este legată de furnizarea unor informaţii de natura celor impuse de legiuitor.

De asemenea, observăm că interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b, duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securităţii, persoanelor care, prin denunţurile lor, nu au menajat interesele celor denunţaţi, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înţelege prin „atitudini potrivnice regimului" doar manifestarea explicită a dorinţei persoanei denunţate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunţat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale. Apreciază că ambele conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât ambele atitudini erau neagreate de regim, îngrădite de acesta şi, în schimb, permise într-o ordine democratică.

2. Informaţiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. De asemenea, având în vedere că legea cere numai „vizarea" încălcării unor drepturi, iar nu încălcarea lor propriu-zisă, s-a statuat că atât timp cât informaţiile erau apte de a produce o reacţie din partea Securităţii, iar informatorul ar fi trebuit să conştientizeze posibilitatea unei astfel de reacţii, condiţia vizării încălcării unor drepturi este realizată.

Apreciază că satisface ambele condiţii descrise anterior, nota informativă furnizată la data de 27.01.19891, în care pârâtul relatează gândurile pe care dl. S.I., şef de sector exploatare în Lăpuşna, şi le-ar fi exprimat, în sensul că "nici ei nu vrea să mai rămână pe meleagurile Gurghiului', intenţionează "să divorţeze de actuala soţie /.../ ar pleca la fata lui, la Oraviţa, de unde ar avea posibilitatea să treacă mai uşor peste graniţă. Importanţa acestei informări pentru organele fostei securităţi reiese din consemnarea ofiţerilor pe marginea materialului furnizat de pârât, aceştia dispunând "identificarea anturajului şi stabilirea naturii relaţiilor; dacă este vizitat de persoane străine sau din străinătate /.../ dacă intenţionează să se stabilească în exterior prin metode de profil". Altă consecinţă a delaţiunii a fost acea că după identificare şi verificări s-a dispus deschiderea mapei de verificare asupra persoanei ce a făcut obiectul delaţiunii, fapt probat de existenţa dosarului MF1106257 Mureş - vezi f. 2, 3-4 (cfm. numerotare microfilm).

Aceste consemnări ale ofiţerilor de securitate dovedesc că, în perioada comunistă intenţia unei persoane de a-şi stabili definitiv domiciliul într-un alt stat era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei care luau o astfel de hotărâre erau priviţi ca nişte trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode, reuşeau să-şi îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumite batjocoritor „fugit, iar bunurile rămase în ţară le erau confiscate. Cei ale căror intenţii de plecare definitivă din ţară erau descoperite şi zădărnicite - cu ajutorul informatorilor (cum este cazul în speţă) sau prin alte mijloace - erau denumiţi „suspecţi de evaziune" şi persecutaţi de organele represive ale regimului. Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată paşaport, nici măcar pentru o călătorie într-o ţară socialistă. în plus, evoluţia profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcţii şi profesii. Supravegherea lor de către Securitate devenea extrem de strictă.

Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice ţară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaţionale la care România era parte , dar era încălcat sistematic de statul comunist.

Gesturile acestor persoane nu erau atitudini antisociale, ci atitudini potrivnice regimului care încălca dreptul cetăţenilor români de a se stabili pe teritoriul altui stat (drept prevăzut de art. 12 punctul 2 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice).

Semnalează ca relevantă în reţinerea calităţii de colaborator si nota din 29.06.19883 în care îl semnalează pe numitul T.V. că, împreună cu M.V, "discută diferite probleme de politică internă, cu toate că nu are cunoştinţă despre ele. Totodată, discută şi comentează ştiri transmise de postul de radio <Europa Liberă>". Şi acest material a avut drept consecinţă, pe de o parte, să se stabilească în ce constau manifestările duşmănoase şi faţă de cine le au. Pe de altă parte, despre domnul T.V. şi M.V., pârâtul revine cu informaţii în materialele ulterioare (28.02.1989), în care precizează că "avea obiceiul să comenteze negativ anumite aspecte ale politicii şi partidului şi statului nostru", însă după atenţionarea lor, de la sfârşitul anului 1988, nu au mai fost auziţi să facă asemenea comentarii. Avertizarea celor doi este confirmată şi de nota ofiţerului pe marginea celor două note informative datate 28.02.1989. Materialul analizat anterior dovedeşte peremptoriu că pârâtul, în mod conştient a

furnizat informaţiile respective, având reprezentarea consecinţelor acestei informări, fapt confirmat din modul de redactare al notei.

Este notorie împrejurarea că emisiunile acestui post de radio erau bruiate de autorităţile comuniste datorită faptului că Europa Liberă, încă de la înfiinţare, a reprezentat pentru români, dacă nu singura, atunci principala sursă obiectivă de informaţii. Mai mult, Europa Liberă a criticat constant abuzurile exercitate de dictatura comunistă, militând pentru reinstaurarea în România şi în celelalte state est-europene a unor regimuri democratice.

În concluzie, prima condiţie impusă de legiuitor pentru reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii prin furnizare de informaţii este îndeplinită.

Şi cea de-a doua condiţie este asigurată, pe de o parte, pentru că nu se poate reţine că furnizarea unor informaţii de asemenea natură nu a fost făcută conştient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informaţii, pârâtul a conştientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delaţiunea sa se pot lua măsuri de investigare, prin căutarea şi obţinerea de noi informaţii despre cei semnalaţi, fără acordul acestuia (încălcarea dreptului la viată privată) şi, prin urmare, a vizat această consecinţă. Pe de altă parte, apreciază că în prezenta speţă este pe deplin dovedită îngrădirea efectivă a dreptului la viaţă privată, având în vedere că măsurile dispuse de ofiţer pe marginea notelor furnizate de pârât au constat în deschiderea mapei de verificare asupra numitului S.I., respectiv avertizarea numiţilor T.V. şi M.V pentru audierea şi colportarea ştirilor transmise de postul de radio <Europa Liberă>.

În concluzie, informaţiile furnizate de pârât au îngrădit dreptul la dreptul la viaţa privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi

În drept, întemeiază acţiunea pe conţinutul articolelor art. 2 lit. b), art. 3 lit.g), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, ale Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 1 şi art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare şi funcţionare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum şi pe dispoziţiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

În dovedirea acţiunii, depune la dosar înscrisuri.

2. Pârâtul a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acţiunii în constatare ca nefondată şi obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Arată că, prin prisma profesiei practicate, , pârâtul lua cunoştinţă de o serie de abateri săvârşite de consătenii săi ce intrau sub incidenţa legii penele, precum sacrificarea unor bovine fără aprobarea prealabilă a autorităţilor.

Într-un asemenea context, este de la sine înţeles că acesta „a intrat în atenţia organelor de securitate zonale", refuzul său iniţial de colaborare antrenând „punerea sub observaţie" dovadă numeroasele "note informative" date de informatorii/„sursele" organelor de securitate din zonă în cursul anului 1987 în legătură cu persoana sa.

În baza acelor informaţii, Şeful Postului de Miliţie de la acea vreme îl înştiinţează pe pârât că a primit „ordin de la Securitate" să-i facă dosar penal pentru speculă/comerţ ilicit cu produse cu provenienţă dubioasă, înşelăciune, precum şi tatălui său pentru sustragere de produse agricole de la ferma unde lucra ca tehnician agronom.

Într-un asemenea context, este abordat operativ de (sub)ofiţerul de securitate zonal care-i sugerează că dacă acceptă de această dată să devină colaborator îl „scapă de toate necazurile", acesta scriind „după dictare" şi semnând Angajamentul" datat 22.02.1988.

Mai susţine că „Notele informative" având numerele de înregistrare 0016116/007. 0016116/00B. 0016116/009. 0016116/10. 0016116/001 -TOATE DATATE 17.01.1989 nu au fost redactate, scrise şi semnate de pârât.

Pârâtul nu l-a cunoscut şi nu a discutat cu Lt. col. ...., care contrasemnează toate „notele informative" atribuite acestuia, singurul lucrător operativ al Securităţii care-l contacta fiind Plt. maj. .... ale cărui iniţiale (H.l) apare pe „Raportul privind cunoaşterea personală a numitului Boar Dumitru Laurenţiu înregistrat sub nr. H.I./01254/05.11.1987;

Informaţiile despre consătenii pârâtului consemnate în „notele informative " scrise personal, recunoscute şi semnate de pârât erau furnizate, aproape fără excepţie, de către lucrătorul operativ de securitate din zonă, acesta neavând de unde să ia cunoştinţă de ele atâta timp cât toate „sursele" care-l exploatau/verificau preventiv declară că acesta nu frecventa bufetul din comună,locul unde se "comiteau" faptele relatate, neputându-li se acorda forţă probantă, deoarece, exemplificativ:

Era imposibil ca pârâtul să cunoască activităţile ilicite descrise a fi fost desfăşurate de preşedintele C.P.A.D.M. atât timp era de notorietate în localitate că acesta nu consuma băuturi alcoolice la bufetele din zonă, „notele informative" date de cei ce-l aveau sub observaţie depuse la dosar fiind elocvente în acest sens, aspecte consemnate în „notele informative" nr.0016116/001/22.02.1988 şi nr. 0016116/0016/21.06.1989.

În condiţiile în care mijloacele de informare în mod(presa scrisă, radio,TV) nu relataseră vreo informaţie în legătură cu „acţiunile desfăşurate în data de 16.06.1989" era/este lipsit de orice logică/sens ca pârâtul să-şi fi stabilit un obiectiv din „culegerea de informaţii" privind starea de spirit a consătenilor săi, aşa cum se menţionează în cuprinsul „notei informative" nr.0016116/0017/21.06.1989.

Raportând probele administrate în cauza la obiectul acţiunii introductive la ipoteza normei inserate în art.2 alin. 1 lit. b din O.U.G. nr.24/2008 şi,mai ales, la Decizia Curţii Constituţionale nr.672/26.06.2012, apreciază că nu sunt îndeplinite cumulativ condiţiile pentru a constata calitatea de „colaborator al securităţii" a pârâtului pentru următoarele considerente:

„Nota informativa" nr.0016116/0013/27.01.1989, invocata de reclamant ca principal „capăt de acuzare"/proba pentru dovedirea temeiniciei acţiunii, urmează a fi cenzurată sub aspect probator deoarece: a fost obţinută/dictată de „lucrătorul zonal de securitate", numitul Hurdugaciu luliu, în urma unui şantaj ordinar şi exercitarea unor presiuni psihice extrem de dure asupra pârâtului după ce aflase de la „sursele proprii de informare" că prietena pârâtului din copilărie/adolescenţă ar fi rupt logodna, relatându-i apoi ca fiind adevărate faptele descrise în nota menţionată şi determinându-l astfel să consemneze ce-i dicta şi să semneze acea hârtie deşi, cu siguranţă, se afla într-o adevărată stare de şoc psiho-emoţională; dovada cea mai elocventă că aşa au stat lucrurile o reprezintă faptul că exact după 5(cinci) luni de la semnarea „denunţului" respectiv, în accepţiunea şi definiţia "violatorului de conştiinţă", pârâtul avea să-şi unească destinele cu fiica„duşmanului poporului şi ulterior să locuiască peste un sfert de secol împreună cu socrii săi, căsătorie care, cu siguranţă, nu s-ar fi realizat dacă faptele respective ar fi avut suport real; faptele impuse a fi consemnate în acea notă informativă nu au produs „nici un efect", vreo limitare/îngrădire a vreunui drept fundamental al „victimei" care a continuat să ocupe aceeaşi funcţie de răspundere din punctul de vedere al organelor de securitate din acea vreme, respectiv de Şef sector forestier; trecerea ilegală a frontierei nu a constituit niciodată un „drept fundamental al cetăţeanului" ci a fost şi în timpul regimului comunist şi este şi în prezent calificată ca infracţiune de drept comun şi nu contra securităţii statului şi regimului politic comunist, reglementări similare regăsindu-se şi în legislaţiile satelor cu adevărat democratice; reclamantul nu a produs/administrat nici o dovadă în sensul vătămării vreuneia dintre drepturile fundamentale ale cetăţeanului recunoscute prin Constituţia din 1965; enumerarea „victimei" notei susmenţionate,persoană de etnie maghiară, printre cetăţenii cu un înalt spirit civic/patriotic care nu au ezitat să condamne câteva luni mai târziu manifestările naţionalist - iredentiste de la Budapesta se constituie prin ea însăşi într-un alt argument de necombătut în susţinerea tezei că „nota" din 27.01.1989 a fost obţinută prin afectarea serioasă a discernământului pârâtului prin manoperele dolosiv - teroriste ale specialistului fostei Securităţi;

Faptele pe care le-ar fi comis pârâtul prin (pre)darea /semnarea „Notelor informative" din 28.02.1989 şi 29.06.1998, la care reclamantul face referire, nu întrunesc condiţii instituite prin art.2 din OUG nr.24/2008 pentru a atrage anatema de „colaborator al securităţii asupra pârâtului atâta timp cât „discutarea diferitelor probleme de politică internă" era o obligaţie a oricărui cetăţean în timpul regimului comunist, fiind instituită prin Statutele Partidului Comunist Român, Uniunii Tineretului Comunist, Uniunii Generale a Sindicatelor din România, Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste, iar „critica şi autocritica" erau impuse ca „principii călăuzitoare" în activitatea

oricărui cetăţean ceea ce excludea aprioric orice posibilitate de „limitare a vreunui drept fundamental al omului", cum eronat susţine reclamantul;

Ascultarea postului de radio „Europa Liberă" în anii 1988-1989 nu era interzisă prin nici o reglementare legală sau statutară, neexistând impuse nici măcar măsuri de bruiere a frecvenţei, dreptul la informare al cetăţeanului fiind consacrat prin Constituţie ceea ce exclude,de asemenea, orice posibilitate de sancţionare în vreun fel a „persoanelor denunţate";

„Atenţionarea" persoanelor respective şi deschiderea în unele cazuri a „mapei de verificare", de care acestea nu aveau cunoştinţă, se circumscriu excesului de zel cu care „lucrătorii operativi zonali" ai Securităţii îşi justificau activitatea şi în nici un caz nu poate echivala cu „limitarea unor drepturi fundamentale" ale acestora, nedefinite exact, cum eronat susţine reclamantul;

Semnarea „angajamentului" din 22.02.1988, în condiţiile prezentate succint în cuprinsul Secţiunii a 11-a, şi semnarea ulterioară a unor „note" după dictare, limbajul şi topica frazelor fiind elocvente în acest sens, excludea aprioric orice posibilitate de „defectare"/„dezertare de la cauză" , riscul compromiterii pârâtului în cadrul comunităţii locale şi „reamintirea"/ameninţările cu privire la punerea pe rol a dosarului penal pentru infracţiuni de drept comun sancţionate în acea perioadă exclud aprioric „modul conştient" al colaborării ulterioare a pârâtului cu organele de securitate.

O ultimă problemă de drept cu incidenţă directă asupra soluţionării prezentei cauze se referă la caracterul evident nepredictibil al „normei de incriminare" din cuprinsul art.2 alini lit. b din OUG nr.24/2008, respectiv a sintagmei „vizează îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului", vădit neconstituţional aşa cum va încerca să demonstreze în motivarea excepţiei ce o va invoca la primul termen de judecată.

Pentru dovedirea netemeiniciei acţiunii introductive solicită încuviinţarea probei cu înscrisuri, şi a probei cu martori .

3. La termenul de judecată din data de 15.05.2017 instanţa a încuviinţat proba cu înscrisuri şi a respins proba testimonială ca nefiind utilă, pertinentă şi concludentă soluţionării cauzei.

4.Analizând materialul probator administrat în cauză, Curtea reţine următoarele:

Potrivit dispoziţiilor art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, colaborator al Securităţii este „persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului".

Din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/945 din 10.05.2016 şi din înscrisurile ataşate cererii de chemare în judecată, rezultă că pârâtul a fost recrutat la data de 22.02.1988, sub numele conspirativ „COSTICĂ" pe linia problemei „Securitate şi gardă" pentru "cunoaşterea stării de spirit din rândul angajaţilor inspectoratului silvic şi a sătenilor angajaţi ca gonaşi, deoarece şeful statului avea o cabană de vânătoare în zona Gurghiu-Lăpuşna".

Pârâtul a semnat un angajament olograf prin care a consfinţit colaborarea.

În nota informativă din data de **27.01.1989** pârâtul a relatat că numitul .... ,lucrează în cadrul I.F.E.T. REGHIN (...) are o fată, pe nume .... care, în urmă cu aproximativ două săptămâni, s-a logodit cu un cadru militare, care lucrează la P.C.T.F. ORAVIŢA pe nume .... Din câte a auzit sursa, numitul .... şi-ar fi exprimat gândurile: dacă se căsătoreşte fata şi pleacă la ORAVIŢA, nici el nu vrea să mai rămână pe meleagurile GURGHIULUI. Acesta ar urma să divorţeze de actuala soţie,a vând relaţiile de familie destul de destrămate. Se discută că acesta, fiind de naţionalitate maghiară, ar pleca la fata lui, la ORAVIŢA, de unde ar avea posibilitatea să treacă mai uşor peste graniţă. Acest ultim aspect se discută mult în zona LĂPUŞNA, unde acesta îşi efectuează serviciul."

În urma Notei informative întocmite, s-au trasat sarcinile: identificarea anturajului şi stabilirea naturii relaţiilor; dacă este vizitat de persoane străine sau din străinătate; preocupări; dacă intenţionează să se stabilească în exterior prin metode de profil; dacă culege date care vizează

personalitățile și acțiunile din zona GURGHIU-LĂPUȘNA. Măsurile luate au fost în sensul de propuneri de luare în lucru, după identificare și verificări.

Prin hotărârea de deschidere a mapei de verificare „BLONDUL" din 21.06.1989 s-a consemnat că „Numitul .... a fost semnalat de sursa „COSTICĂ" cu manifestări dușmănoase, de nuanță „naționalist-iredentistă". Din conținutul materialelor informative obținute în procesul supravegherii informative și cel de soluționare a informației de primă sesizare, rezultă că cel în cauză este un element naționalist-iredentist, fond pe care se pretează la denigrarea realităților din țara noastră și insinuarea faptului că documentele de partid n-ar prezenta obiectiv situația social-economică din România".

S-a întocmit Planul de măsuri cu obiectivele: „1.Stabilirea cauzelor care determină manifestările dușmănoase ale celui în cauză și a legăturilor sale suspecte, precum și scopului concret urmărit, respectiv măsura în care vizează crearea unor premise pentru acțiuni terorist-diversionistă. 2.Identificarea tuturor legăturilor supravegheatului, verificarea naturii relațiilor și, în raport cu rezultatele, prevenirea comiterii de către respectivii a unor acțiuni dușmănoase pe profilul Comp. 0620 (...)".

În Nota informativă din data de **29.06.1988** pârâtul a relatat despre numitul .... că „(...) după ce consumă băuturi alcoolice, discută diferite probleme de politică internă, cu toate că nu are cunoștință despre ele. Totodată, discută și comentează știri transmise de postul de radio „E.L." împreună cu ....

În urma Notei informative întocmite, s-au trasat sarcinile: prin exploatare unor relații comune cu cei în cauză să stabilească în ce constau manifestările dușmănoase și față de cine le au.

Tot cu privire la numitul ...., pârâtul a întocmit Nota informativă din data de 28.02.1989 prin care aducea la cunoștință faptul că susnumitul „avea obiceiul să comenteze negativ anumite aspecte și probleme ale politicii partidului și statului nostru". Numitul .... a fost lucrat prin M.V.(mapă de verificare) și a fost avertizat.

În Nota informativă din data de **28.02.1989** pârâtul a relatat despre numitul .... că acesta „avea obiceiul să facă diferite comentarii negative la unele aspecte ale politicii partidului și statului român (...)". Numitul M.V. fiind lucrat prin mapa de verificare, a fost avertizat rămânând în continuare în atenția sursei.

Din analiza coroborată a tuturor înscrisurilor aflate la dosar rezultă ca fiind îndeplinită prima cerință legală, respectiv furnizarea de către pârât către organele de securitate a unor informații privind activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

În ceea ce privește sintagma „activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist" Curtea apreciază că, din perspectiva rațiunii și finalității legii, trebuie avut în vedere ceea ce autoritățile regimului comunist considerau, factum notorium, ca fiind activități și/sau atitudini potrivnice regimului, întrucât aprecierea proprie a acestora era cea care declanșa luarea de măsuri împotriva persoanelor vizate de delațiuni, aceste autorități fiind cele care defineau în mod discreționar atât ceea ce era permis, cât și ceea ce era interzis în societatea românească, fapt caracteristic de altfel tuturor regimurilor totalitare.

Materialele furnizate de pârât pe parcursul colaborării cu organele de securitate, care îndeplinesc prima condiție impusă de legiuitor se referă la faptul că persoanele urmărite au relatat gânduri despre plecarea din țară (numitul ....), că ascultă postul de radio Europa Liberă (numitul ....) sau comentarii referitoare la politica partidului (numitul ....)

Așadar, prin aspectele relatate de pârât, așa cum au fost mai sus descrise și cum rezultă din actele depuse la dosar Curtea consideră că au fost evidențiate, în esență, poziția ostilă/atitudinea dușmănoasă a celor urmăriți față de politica partidului și statului, a conducerii acestora, față de regimul comunist, vădind interesul pentru opiniile celor vizați relativ la aspectele menționate, pentru anturajul acestora, pentru opiniile acestora față de traiul de zi cu zi.

Acest interes, pus în practică prin informarea organelor Securității, coroborat cu urmările ce ar fi putut fi antrenate împotriva celor vizați probează un mecanism specific de supraveghere polițienească extrem de intrusiv în viața privată a celor urmăriți și o grevare a dreptului la viață privată, a exercitării libertății de exprimare, de opinie și de conștiință, adică exact a acelor libertăți

care conturează personalitatea unui om, care dau măsura demnităţii acestuia, grevare care – în raport de sistemul de valori al fiecăruia dintre cei vizaţi – poate echivala cu o suprimare efectivă a acestor libertăţi.

Toate aceste acţiuni ale pârâtului ce au implicat urmărirea îndeaproape a vieţii unor persoane dar şi opiniile acestora, precum şi relatarea acestora şi a discuţiilor purtate, şi care nu au rămas fără consecinţe, astfel cum s-a subliniat anterior, constituie activităţi prin care s-au suprimat/îngrădit drepturi şi libertăţi fundamentale ale omului, şi anume: *dreptul la viaţă privată* şi, implicit, *dreptul la liberă exprimare, dreptul la libertatea conştiinţei.*

Aşa cum reiese din documentele anexate, activitatea pârâtului se remarcă prin acţiunile ce au ce au avut ca efect îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

OUG nr. 24/2008 urmăreşte scopul de deconspirare, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarelor întocmite de Securitate sau care au efectuat activităţile prevăzute de actul normativ respectiv, prin consemnarea publică (publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, şi punerea la dispoziţia mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S.) a celor care ocupă demnităţile sau funcţiile enumerate în art. 3, precum şi a celor care îşi manifestă intenţia de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnităţi sau funcţii publice, actul normativ antrenând doar eventuale consecinţe de ordin moral în privinţa celor care au încălcat drepturile şi libertăţile fundamentale ale altora în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanţei învestite cu soluţionarea unei acţiuni în constatarea calităţii de colaborator sau, după caz, de lucrător al Securităţii, nu este acela de a stabili vinovaţii, de a aplica pedepse şi de a le individualiza, nerealizând o justiţie retributivă, ci doar de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. şi a probelor administrate de pârât, întrunirea cumulativă a condiţiilor prevăzute de lege pentru existenţa calităţii în discuţie, raţiunea legii şi rolul instanţei fiind în acord cu principiile stabilite prin jurisprudenţa C.E.D.O, ca expresie a celor mai înalte idei despre justiţie şi echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunţată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Constatând aceste aspecte, rezultă în mod evident că prin activităţile desfăşurate, pârâtul a adus atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale persoanelor, recunoscute şi garantate de legislaţia în vigoare la acea dată, prejudiciind grav statutul persoanelor urmărite.

În consecinţă, instanţa reţine că şi a doua condiţie prevăzută de dispoziţiile art. 2 lit. b) din OUG 24/2008 este îndeplinită în sensul de a fi vizată îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, şi anume prin informaţiile furnizate organelor Securităţii, **pârâtul a adus atingere unor drepturi fundamentale,** contrar susţinerilor acestuia.

Constatarea calităţii de colaborator al Securităţii se impune nu doar în considerarea celor anterior expuse, dar şi faţă de împrejurarea că aportul adus de pârât **a determinat** luarea în mod efectiv de măsuri astfel că nu se va reţine ca pertinentă apărarea pârâtului în sensul că faptele consemnate nu au produs nici un efect sau o îngrădire al drepturilor persoanelor urmărite.

Trecerea frontierei era considerată de către organele de securitate ca fiind o atitudine gravă împotriva regimului, fapta de trecere frauduloasă a frontierei fiind apreciată ca fiind o infracţiune cu caracter politic. Dreptul de stabilire a unei persoane pe teritoriul altui stat era prevăzut de art. 12 punctul 2 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice astfel că s-a încălcat chiar acest drept al unei persoane de a părăsi ţara, cu o motivaţie stric politică şi nu de altă natură penală. Este de notorietate şi faptul că era interzis în perioada comunistă ascultarea postului de radio Europa Liberă ce reprezenta o sursă de informaţii externe astfel că nu se poate reţine nici apărarea pârâtului care încearcă să minimalizeze importanţa efectelor pe care le-au produs notele informative pe care le-a întocmit şi să acrediteze ideea că nu a încălcat nici un drept la persoanelor vizate.

De asemenea, Curtea reţine că pentru constatarea încălcării unor drepturi, în sensul art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, în forma modificată prin Legea nr. 293/2008 **nu** este necesară în mod obligatoriu existenţa unor măsuri dure luate împotriva celor urmăriţi de Securitate.

Din această perspectivă este irelevantă şi apărarea pârâtului prin care încearcă să îşi justifice comportamentul prin prisma profesiei practicate sau a ameninţării cu întocmirea unui dosar penal cu atât mai mult cu cât în raportul cu propuneri de recrutare s-a consemnat că pârâtul obişnuia să ţină legătura cu postul de poliţie.

Chiar şi în condiţiile în care pârâtul ar fi supus unor presiuni din partea organelor de securitate şi care l-ar fi determinat să semneze angajamentul, acesta avea posibilitatea de a **nu** întocmi note informative sau dacă, le-a întocmit, să **nu** relateze aspecte care vizau viaţa privată a cetăţenilor. Or, în modul în care a acţionat, este dovedită intenţia clară a pârâtului de a da informaţii despre cetăţenii din comună.

De altfel, cazurile în care o persoană nu poate fi considerată ca fiind colaborator al securităţii sunt prevăzute la art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 şi anume: „Persoana care a furnizat informaţii cuprinse în declaraţii, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, **date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reţinere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată,** nu este considerată colaborator al Securităţii, potrivit prezentei definiţii, iar actele şi documentele care consemnau aceste informaţii sunt considerate parte a propriului dosar". Or, apărarea pârâtului nu se încadrează în prevederile legale menţionate.

Astfel, Curtea arată că standardul impus de legiuitor pentru constatarea calităţii de colaborator al Securităţii a fost îndeplinit, încălcarea drepturilor enunţate fiind în speţă nu doar potenţială ci şi efectivă, date fiind efectele produse ca urmare a informaţiilor furnizate de pârât, indiferent de raportul privind analiza activităţii desfăşurate şi de calitatea informaţiilor, importantă fiind **intenţia sa conştientă de a interveni în viaţa privată a persoanelor**.

Pârâtul a recunoscut faptul că a întocmit cele trei note informative pe care le-a reţinut instanţa în cele mai sus descrise, dar s-a apărat în sensul că informaţiile erau furnizate de lucrătorul operativ de securitate din zonă întrucât informaţiile erau obţinute de la bufetul din zonă pe care pârâtul nu îl frecventa.

Instanţa nu va reţine nici această apărare întrucât informaţiile furnizate prin Notele informative întocmite personal de pârât nu au fost obţinute doar în urma discuţiilor purtate la bufetul din localitate. În ceea ce îl priveşte pe numitul ...., informaţiile sunt ample şi conţin relatări despre viaţa de familie a acestuia, despre relaţiile sale, ceea ce denotă o cunoaştere îndeaproape a acestei persoane, nefiind obţinute informaţiile doar de la localul din zonă. Din conţinutul celelalte două note informative nu rezultă că informaţiile ar fi fost obţinute doar în urma discuţiilor purtate la bufetul din localitate.

De altfel, pentru a obţine informaţii chiar şi de la localul din zonă, nu era necesar ca şi pârâtul să consume băuturi alcoolice, informarea despre gândurile cetăţenilor fiind suficientă pentru a se ajunge la concluzia că acesta a afectat viaţa privată a oamenilor din zonă şi că a colaborat cu organele de securitate, indiferent de motivaţia internă pe care a avut-o.

Prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012 referitoare la excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii invocată de către pârât s-a admis, în parte, excepţia de neconstituţionalitate şi s-a constatat că sintagmele "indiferent sub ce formă" şi "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii" din cuprinsul art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii sunt neconstituţionale.

A statuat instanţa de contencios constituţional faptul că „sintagmele "indiferent sub ce formă" şi "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii" aduc atingere dreptului la un proces echitabil, reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituţie, şi dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Constituţie, deoarece creează posibilitatea ca instanţa judecătorească, în absenţa obiectivă a altor probe legale, verosimile, pertinente şi concludente, să soluţioneze acţiunea în constatare exclusiv pe baza relatărilor verbale consemnate de lucrătorii Securităţii. A accepta o asemenea interpretare echivalează cu a acorda instanţei judecătoreşti un rol superficial, incompatibil cu funcţia sa de înfăptuire a justiţiei. Or, în cazul unei acţiuni în constatarea calităţii de lucrător al Securităţii sau colaborator al acesteia, realizarea justiţiei presupune şi verificarea obiectivă a

veridicităţii actelor şi faptelor care au avut loc în trecut, într-un anumit context politic şi istoric al ţării, pe baza unor probe lipsite de ambiguitate, astfel încât orice concluzii arbitrare să fie excluse, iar echilibrul dintre justiţia imparţială, fără urme vindicative, într-o societate democratică şi protecţia drepturilor individului să fie atins".

Prin urmare, Curtea a constatat că „pentru a da eficienţă dreptului la un proces echitabil, şi implicit dreptului la apărare, "relatările verbale consemnate de lucrătorii Securităţii" nu pot fi administrate şi apreciate, individual, ca probe unice. Cu alte cuvinte, asemenea documente nu pot avea forţă probantă luate izolat şi, ca atare, nu pot servi ca temei al admiterii acţiunii în constatare, decât dacă, pe calea unei atente şi complete analize, sunt coroborate cu datele sau informaţiile provenite din alte documente sau rezultate din administrarea altui mijloc de probă"(s.n.).

Or, în speţă, nu este vorba despre relatări verbale ci chiar despre informaţii scrise olograf de către pârât, cu conţinut clar care nu lasă loc de interpretări, astfel că nu se reţine faptul că pârâtul ar fi fost şantajat de către lucrătorul zonal de securitate care i-ar fi dictat ceea ce s-a consemnat ci sunt relatări personale ale pârâtului şi informaţii obţinute în mod direct despre persoanele cunoscute.

Nici faptul că pârâtul s-a căsătorit cu fiica persoanei despre care a întocmit nota informativă nu conduce la o concluzie diferită, colaborarea sa cu organele de securitate fiind indubitabilă şi pe deplin conştientă, pârâtul întocmind mai multe note informative, neputându-se reţine susţinerea că toate notele informative ar fi fost dictate.

Nu se reţine nici susţinerea potrivit căreia pârâtul nu l-a cunoscut pe lt. Col. Borz întrucât acesta este ofiţerul care a propus recrutarea sa şi a făcut însemnări pe notele informative întocmite de pârât şi oricum acest aspect este irelevant întrucât ceea ce constituie elemente esenţiale în stabilirea calităţii de colaborator al securităţii este întocmirea notelor informative.

Înscrisul depus de pârât în apărare, respectiv declaraţia notarială dată de numitul .... nu prezintă relevanţă sub aspect probator întrucât conţine doar aprecieri subiective ale autorului declaraţiei asupra probelor din prezentul dosar or, analiza probelor administrate este un atribut al instanţei de judecată şi nu al terţilor. De asemenea, nu are influenţă asupra situaţiei de fapt din prezentul dosar purtarea actuală a pârâtului întrucât ceea ce se analizează este dacă sunt îndeplinite condiţiile art. art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008.

Deşi susţine pârâtul prin întâmpinare că va invoca excepţia de neconstituţionalitate a prev. art. 2 al. 1 lit. b) din OUG nr. 24/2008, acesta a renunţat la invocarea excepţiei.

În concluzie, informaţiile furnizate de pârât au îngrădit dreptul la viaţă privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice, ratificat de altfel de Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România prin Decretul nr. 212/1974. Astfel, dreptul garantat de art. 17 din Pact este menit să asigure dezvoltarea, fără interferenţe exterioare, a personalităţii fiecărui individ, inclusiv în relaţie cu alte fiinţe umane, existând o zonă de interacţiune a persoanei cu ceilalţi, chiar şi într-un spaţiu public, care poate intra în aria vieţii private; or, cunoaşterea relaţiilor persoanei respective privea tocmai această zonă de interacţiune într-un spaţiu care intra în zona vieţii private.

Faţă de aceste considerente, având în vedere că în cauză sunt întrunite condiţiile prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 , Curtea, în temeiul art. 11 alin. 1 din acelaşi act normativ, va admite prezenta acţiune şi va constata calitatea pârâtului de colaborator al Securităţii.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂŞTE:

Admite cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul Consiliul Naţional Pentru Studierea Arhivelor Securităţii, *cu Bucureşti, str. Matei Basarab, nr. 55-57, sector 3*, în contradictoriu cu pârâtul Boar Dumitru Laurenţiu, *cu domiciliul procesual ales la sediul Cab. de Avocat .... din Bucureşti, Str.* ....

Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securităţii.

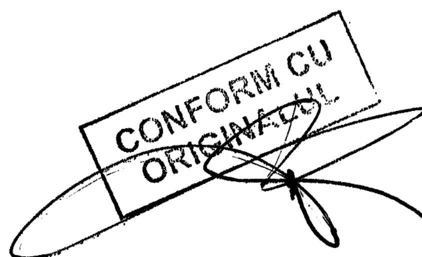
Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, care se depune la Curtea de Apel București – Secția de Contencios Administrativ Fiscal.

Pronunțată azi, 13.11.2017, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței potrivit art. 396 alin. 2 C.pr.civilă.

Judecător,
VIRGINIA FILIPESCU

Grefier,
PETRONELA COTICI

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul acestei instanțe
se legalizează de noi.
GREFIER ȘEF

S-a anulat chitanța/foaia de vărsământ Nr. ....
.... în suma de .... lei
GREFIER ȘEF

Tehnored: V.F./04.01.2018